CAMPIONAT CU 10 ECHIPE ÎN IUGOSLAVIA ?

Lipsa de atractivitate a jocurilor de fotbal, determinată în multe țări de goana după rezultate care duce la „închiderea" jocului, la tactici defensive, se resimte și în Iugoslavia, unde — ca și în alte părți — se reflectă în numărul scăzut de spectatori. Sub semnul acestor asistențe mult anemiate a început returul campionatului primei ligi și continuă să se desfășoare, spre marea îngrijorare a cluburilor. De pildă, cele 18 meciuri din primele două etape au fost urmărite doar de 150.000 de spectatori.

Faptul provoacă serioase frămîntări în rîndul cluburilor — după cum notează N. Popovici, corespondentul ziarului „La gazzetta dello sport". Cei mai mulți specialiști consideră că motivul de fond al descreșterii spectatorilor este numărul prea mare de echipe din prima ligă (18), dintre care aproape jumătate nu au valoarea necesară unui campionat de primă categorie. De aceea, conducerile celor mai bune cluburi (în Iugoslavia sînt cluburi speciale de fotbal) se gîndesc la o reducere substanțială a numărului de echipe, care — susțin ele — în condițiile fotbalului iugoslav — nu trebuie să fie mai mare de 10. În cazul cînd această idee s-ar realiza, se preconizează ca un astfel de campionat să se dispute în patru tururi, adică echipele să se întîlnească între ele de cîte patru ori, pentru a asigura numărul necesar de jocuri oficiale, apropiat celui pe care-l furnizează actuala competiție.

Discuțiile însă continuă, pro și contra, astfel că nu poate fi anticipat rezultatul acestui proiect.

ȘI ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ MINI-FOTBALUL CÎȘTIGĂ TEREN

Prefixul „mini" este la modă în toate domeniile. Mini-fustă, mini-automobil și de dată mai recentă, mini-fotbalul. Într-adevăr, în unele țări europene în care iernile aspre nu permit o continuare a activității pe stadioane, s-a găsit o soluție tranzitorie : mini-fotbalul. După Austria, Suedia, Cehoslovacia *etc., cu experiență în acest domeniu, iată că și în* Uniunea Sovietică *a fost introdus cu mult succes mini-fotbalul, care în scurt timp a cucerit zeci de mii de spectatori. „Leagănul" acestui sport în U.R.S.S. este orașul* Baku, *capitala* Azerbaidjanului. *Cum se joacă ? Se folosește bineînțeles un teren redus cu dimensiuni exact ca acelea pentru handbal, de altfel ca și porțile. Fiecare echipă este formată din șase jucători ; meciul are două reprize a 20 minute. Nu se execută cornere ci se procedează exact ca în jocurile dintre copii : la cinci asemenea „infracțiuni" se execută o lovitură de pedeapsă de la șapte metri. De asemenea, nu se execută lovituri libere : pentru fiecare fault comis vinovatul este eliminat de pe teren pe timp de două minute (ca la hochei pe gheață).*

După cum am spus, la Baku *s-a organizat primul turneu de mini-fotbal din* Uniunea Sovietică, *la care au participat 24 echipe, fiecare din ele fiind eliminate după acumularea a două înfrîngeri. Prima zi a turneului a adus și prima surpriză : echipa favorită,* Nefteanik, *în care joacă internaționalul Banișevski, a fost eliminată de echipa școlii de antrenori din localitate, care de altfel a și cîștigat turneul, dispunînd cu 1—0 în finală de echipa Institutului de Educație Fizică.*

Turneul a repurtat un succes enorm, ceea ce a făcut ca să se organizeze astfel de manifestări în mai toate marile orașe ale Uniunii Sovietice, *contribuind în acest fel la o bună pregătire a jucătorilor în vederea reluării noului campionat.*

Leonida TONCU

RIVA CONTRA MEAZZA !

● Cine este „salvatorul" echipei Italiei și al lui Cagliari?
● Cursa de urmărire a golgeteruiui „squadrei azzurra" a început ● Ce crede despre el însuși volubilul „Gigi"

Acum șase ani își făcea apariția într-o destul de obscură echipă din **Legnano** extremul stînga **Luigi Riva.** Avea 19 ani ; înalt, destul de subțirel ; o față osoasă, dură ; debutul n-a spus nimic deosebit. Abia pe la jumătate campionatului, băiatul venit din orășelul **Leggiuno** și-a dat drumul. Adică a început să marcheze. Meciul și golul. Vestea s-a dus prin împrejurimi și clubul de pe **Via Tola** 30 din **Cagliari** l-a trimis pe antrenorul echipei sale de juniori, **Mario Congiu,** să-l vadă. Informațiile erau excelente. După cîteva săptămîni, **Gigi Riva** semna contractul care îl lega de echipa roș-albastră.

Acest jucător tenace, rece în acțiuni, judecînd cu limpezime și calm în momentele așa de înfierbîntate, de scurte și de grele din fața porții adverse, a avut o perioadă de nebună adolescență în lunile cînd a intrat în primul campionat. Debuta nu numai el în Divizia A ci și echipa. Apoi, încet-încet, **Riva** și-a croit drumul său de „om de gol" ; fundașii au început să-i simtă prezența iar înregistratorii de statistici să constate că un nume absolut nou, urcă urcă mereu în clasamentul golgeterilor. Și, dacă în edițiile 1965 și 1966, Riva s-a arătat... politicos față de jucători celebri precum **Orlando** sau **Mazzola** sau **Vinicio,** la sfîrșitul ediției 1966/67 el nu s-a mai dat la o parte spre a lăsa pe alții să treacă. Cu 18 goluri a cîștigat primul loc în disputa „capocanonieri"-lor. Apăruse, atunci, atacantul de mare eficacitate de care fotbalul italian ducea atîta lipsă.

RIVERA (stînga), coordonatorul, și RIVA, realizatorul echipei ITALIEI, la sfîrșitul meciului cu reprezentativa R. D. GERMANE (preliminariile C.M. 1970)

SELECȚIONERII ÎN „HORA CĂUTĂRILOR"

Atmosfera meciurilor internaționale aduce, cu regularitate, pe primul plan al arenei fotbalistice persoana selecționerului unic, a directorului tehnic sau a antrenorului federal — titulaturi sub care este desemnat, în mod obișnuit, cel în grija și sub răspunderea căruia stă rezolvarea celei mai spinoase probleme : selecționarea și pregătirea echipei naționale.

Este o muncă frumoasă, de prestigiu, dar și ingrată, rare solicită multe calități, printre care citeva fără contingență cu latura tehnică a unei astfel de activități, ca... inspirația și chiar șansa. Ce s-ar fi ales, de pildă, de munca lui **Schön,** dacă **Müller** nu înscria, în min. 93, golul victoriei asupra Ciprului, în toamnă, la Nicosia, beneficiind de o prelungire a jocului din cauza deselor întreruperi ? Ar mai fi luptat, cu șanse pentru calificarea în turneul final C.M., cînd are de înfruntat un adversar ca Scoția, prima dată la Glasgow ?

GRIJILE LUI SCHÖN

Desigur că nu. Dar **Schön** nu-și uită obligațiile și, prin căutări și încercări repetate, cum fac, de altfel, mai toți colegii săi, caută să diminueze, cel puțin, rolul pe care l-ar putea juca șansa, dacă nu-l poate înlătura total. **Schön,** însă, n-a scăpat de emoții pregătind partida cu Scoția ; și nici de ghinion... Cînd să facă echipa pentru „amicalul" cu Țara Galilor, s-a trezit cu o serie de indisponibilități : **Beckenbauer** și-a fracturat o mînă, în campionat ; **Schnellinger** s-a ales cu o contuzie după meciul cu Celtic, **Overath** se află afară din formă, **Netzer** și **Weber** au întinderi, iar **Gerwien** a fost operat de menisc. Silit să recurgă la alți jucători, **Schön** n-a renunțat, însă, la încercări, în primul rînd, la înaintare, în care i-a inclus pe **Libuda** (Schalke 04) și pe **Rebele** (München 1860). Lucrul a părut curios, pentru că atacul nu ridicase probleme. În noua sa formulă, atacul echipei R.F. a Germaniei a reușit să egaleze (galezii conduceau cu 1—0), după cum am subliniat în numărul trecut, abia în min. 93 (!), într-o prelungire a meciului de către arbitrul italian **Lo Bello,** din cauza unor întreruperi. De data aceasta, **Schön** n-a fost inspirat, dar a avut noroc...

SPANIOLII N-AU CONVINS

Trio-ul **Munoz — Molowny — Artigas** a debutat în munca de selecționare, sub această formulă la care s-a recurs după demisia doctorului **Toba,** cu o victorie minimă, dar noua formație n-a convins, după cum remarca, în ziarul **„L'Equipe",** corespondentul acestuia, **Borie.** Totuși, selecționerii au reușit să treacă prin sită cîteva elemente evidențiate în campionat și — pentru că reprezentativa spaniolă nu mai are șanse de calificare pentru Mexic — aceasta constituie un prim pas spre construirea unei noi echipe naționale. Notăm formația aliniată contra Elveției : **Sadurni — Carabalzar — Torres, Gallego, Videgany — Guedes, Grosso, Velasquez — Claramunt, Bustillo, Rojo.** Deci, aproape numai nume noi.

Libuda — atacantul încercat de Schön

BALLABIO ESTE MAI... OFENSIV

Capitolul căutări se află și pe agenda elveținului **Ervin Ballabio.** Principalul „test-match" pentru jocul decisiv cu Portugalia, de la 16 aprilie, a fost efectuat la Valencia, în compania Spaniei. În acest joc, **Ballabio** a folosit trei nume noi : **Baumgartner** (ca libero), **Müller** (atacant central) și **Jeandupeux** (extrem stînga), într-o nouă formulă de echipă. Ziariștii elvețieni, prezenți la Valencia, au subliniat faptul că echipa Elveției a jucat mai bine decît era de așteptat, că de data aceasta a fost mai ofensivă decît în alte meciuri. De altfel, și Ballabio este satisfăcut de evoluția echipei, în general. Într-o declarație făcută după meci, el a spus că, din punct de vedere tehnic, a corespuns, dar la început, mult timp n-a putut să iasă din defensivă pentru a riposta atacurilor spaniolilor, deși — cum s-a văzut mai tîrziu — a avut resurse fizice.

Este interesant să remarcăm evoluția, ca formație, a echipei Elveției de la ultimul joc cu România :

CU ROMANIA : Grob — Tacchella — Ramseier, Michaud, Stierli — Dürr, Citherlet (Vuilleumier), Kuhn — Vuilleumier (Brenna), Künzli, Quentin.

CU BAYERN MÜNCHEN : Prosperi (Grob) — Tacchella — Ramseier, Stierli, Perroud — Odermatt, Kuhn, Grünig (Guggisberg) — Brenna, Künzli, Vuilleumier (Quentin, Jeandupeux).

CU SPANIA : Prosperi — Baumgartner — Ramseier, Tacchella, Perroud — Odermatt, Citherlet, Kuhn — Brenna (Künzli), Müller, Jeandupeux (Vuilleumier).

DRUMUL LUI RAMSEY

Din acest punct de vedere, însă, mai bine stă **sir Alf Ramsey,** directorul tehnic al echipei Angliei. El are la activ mai multe încercări, în... drum spre Mexic, dar nu pierde nici o ocazie de a căuta mereu jucători buni pentru turneul final C.M. Ultimul prilej i l-a oferit meciul cu echipa ligii scoțiene. Selecționata ligii engleze (învingătoare la Glasgow asupra rivalei sale), a cuprins elemente în care **Ramsey** își pune multe speranțe, ca portarul **Bonetti,** fundașii **Smith** și **Hughes,** mijlocașul **Osgood** și atacantul **Tambling.** De altfel, cu excepția lui **Ball,** din echipă n-a făcut parte nici un „mondial".

(p. g.)

„Squadra azzurra" nu l-a lăsat prea mult să aștepte. Riva a intrat în echipă cu o nesățioasă poftă de goluri și nimeni mai bine ca selecționerul **Valcareggi,** nu știe cît de dorit era un asemenea jucător. Foarte rapid, **Riva** a doborît recordul eficacității din întreaga istorie a reprezentativei italiene, sub raportul numărului de meciuri jucate și al numărului de goluri înscrise. Pînă acum, **Riva** a disputat 12 meciuri și a înscris 11 goluri, depășind pe recordmenii în materie, **Piola** (30 de goluri în 34 de întîlniri) și **Libonatti** (15 goluri în 16 meciuri). Dar iată lista realizărilor tenacelui extrem stînga al lui **Cagliari:**

● trei goluri în meciul cu **Cipru** ; trei goluri în ambele partide cu **Elveția** (din **„Campionatul Europei")** ; un gol în rejucarea finalei **„Campionatului Europei",** cu **Iugoslavia** ; un gol un meciul cu **Țara Galilor** din actualele calificări pentru CM 1970 ; două goluri în partidele cu **Mexic,** din ianuarie, anul acesta ; două goluri în întîlnirea cu reprezentativa **R. D. Germane** de la 29 martie, la **Berlin,** Printre aceste 12 goluri, unele — ca acela din partida de la **Cardiff** sau cele din jocul cu echipa **R. D Germane** — au reprezentat fixarea scorului în favoarea echipei Italiei sau pentru obținerea egalității.

Acum, **Gigi Riva** își mărturisește fără reticențe dorința de a întrece și pe golgeterul absolut al **„squadrei azzurra", Meazza** Spre a vă da și mai bine seama de temeritatea tentativei sale, iată clasamentul actual al celor mai eficace jucători din istoria reprezentativei italiene :

— MEAZZA 33 goluri ; **Piola** — 30 goluri ; **Baloncieri** 25 goluri ; **Sandrino Mazola** 18 goluri ; **Libonatti, Colaussi** și **Schiavio** cîte 15 goluri ; **Ferrari** 14 goluri, **Magnozzi** și **Orsi,** 13 goluri ; RIVA 12 goluri ; deci 21 de goluri îl despart pe Riva de recordul absolut. Va avea timpul și ocazia și forma să le realizeze ? Nimeni nu poate răspunde mai bine, decît el :

„Timp ? Cred că da. Împlinesc 25 de ani în noiembrie. Sper să pot juca încă cel puțin patru ani și, cu cîte cinci meciuri pe an, ajung la 20 de întîlniri sau 1800 de minute, spațiu de încercare a doborîrii recordului. E nu numai părerea ci, mai ales speranța mea".

— ef. i. —